

Spalování obilovin

Titulek, který osloví každého citlivého člověka. Při hlubším seznámení s touto problematikou Vám navíc zůstane několik nevyřešených otázek.

Žijeme ve světě, který je od počátku ze své podstaty obrovsky různorodý. Majetkové poměry lidí dosahují zcela absurdních rozdílů. V nejchudších zemích umírají denně lidé hladem. V zemích bohatých umírají lidé vlivem přejídání. Naše země jsou součástí světa bohatých. Klimatické pásmo, které obýváme nám umožňuje vypěstovat mnohem více potravin, než kolik se v našich zemích spotřebuje.

Odpovězte si na následující otázky:

1. Proč nadbytečné potraviny nevyvážíme do zemí, kde lidé hladoví, ačkoli zbraně vyvážíme do těch samých zemí ?
2. Jak je možné, že bohaté země zatěžují své rozpočty vyplácením dotací místním zemědělcům za útlum výroby potravin, ačkoli přínos z prodeje potravin může být podstatným přínosem pro konkrétního zemědělce a tím i pro národní hospodářství konkrétní země ?
3. Jsme schopni z pozice českého zemědělce ovlivnit dvě skutečnosti vyřčené v prvních dvou otázkách ?

Na první dvě otázky odpověď neznám. Odpověď na třetí otázku je velmi jednoduchá, český zemědělec v žádném případě nemůže ovlivnit vývoz potravin do chudých zemí ani dotační politiku státu.

Český zemědělec je v situaci neustálého dlouhodobého nadbytku pěstovaných potravinářských a krmných komodit na trhu. Tomuto stavu odpovídají i výkupní ceny, které mnohdy nedosahují výrobních nákladů. Boj proti tomuto stavu je v geopolitické situaci naší země bojem s větrnými mlýny. I v případě neúrody v naší zemi lze snadno dovézt levné potraviny ze zemí sousedních. Zemědělci jsou nuceni žít v nedůstojné roli, kdy hlavní náplň jejich činnosti je neuzít a oni jsou nuceni žebrať o dotace, což jim zbytek populace kdykoli rád připomene.

Nyní se i díky našemu družstvu Ekover otevřela zemědělcům možnost vyrobit a prodat v tuzemsku jakékoli množství ekologického topiva za ekonomicky výhodné ceny z jimi vypěstovaných polních plodin. Tím se dostáváme k meritu našeho článku. Nejstabilnější a nejvyšší výnos suché hmoty z jednotky plochy při minimálních nákladech poskytují v naší zemi celé rostliny tradičních obilovin, olejnin a případně píce. Navíc oproti „energetickým“ plodinám typu šťovíku, laskavce, vrbiček..., pěstitel nepotřebuje dokupovat další technologie na jejich pěstování a sklizeň. Další výhodou tradičních plodin je možnost okamžité změny jejich využití z paliva na potraviny či krmiva. V neposlední řadě nedojde k „zaplevelení polí“ cizokrajnými často vytrvalými „energetickými“ plodinami.

Za výše popsané situace se zemědělci, kteří začali vyrábět topivo z vypěstovaných obilovin, či olejnin vymanili z odbytově nepříznivé situace a mají velkou šanci změnit své nedůstojné postavení ve společnosti. Při výrobě paliva z rostlin vyčlení tedy pěstitel část své půdy tomuto účelu a poté zvolí ekonomicky a ekologicky nejvhodnější plodinu, což v naší zemi představují klasické obiloviny, olejnin či případně pícniny.

Drtivá většina zemědělců jsou lidé spjatí s přírodou citovými vazbami. Jsou si vědomi, že jejich existence je odvislá od fungování přírodních zákonů a podle toho se k přírodě snaží chovat. Sepjetí s přírodou a většinou i se životem na vsi sebou přináší i specifický náhled na život. Závislost na přírodě naučí člověka pokoře a obtíže, které zemědělec překonává při pěstování polních plodin a chovu hospodářských zvířat naučí pěstitele vážit si potravin a neplýtvat s nimi či je jinak znehodnocovat.

Poslední otázka tedy zní :

4. Provinil se český zemědělec, který vyrábí z obilovin topivo?

V Březovicích 18.6.2007

Verner Lubomír